

[Bjørn Elmquist]

Vi må nu i udvalget for forretningsordenen gå ind i en nærmere vurdering af bevisernes vægt og af fejlenes karakter. Vi vil for nærværende ikke kunne støtte det forslag, som ligger på bordet.

Ebba Strange (SF):

Fra SFs side afviser vi hr. Maisteds forslag om på dette grundlag at rejse rigsretstiltale mod hr. Svend Auken. Vi deltager i arbejdet i folketingets udvalg om forretningsordenen med en gennemgang og en vurdering af den beretning, der nu foreligger fra kommissionsdomstolen.

Vi kan se i teksten og i konklusionerne – klarere, end vi kunne i det oprindelige materiale – at der er begået fejl fra hr. Svend Aukens side, da han var arbejdsminister. Det tror jeg vi alle er enige om. Men efter vores overbevisning er det ikke fejl, så vidt vi endnu er kommet i hvert fald, der kan begrunde rigsretstiltale, og da slet ikke på det grundlag, vi har her. Nu vil jeg ikke misforstås: jeg mener ikke, at der i det materiale, der foreligger, er nogen begrundelse for rigsretstiltale.

Lone Dybkjær (RV):

Som flere allerede har været inde på, vedtog folketinget 15. februar en beslutning om at få nedsat en kommissionsdomstol. Man kan godt sige, når man kigger på beslutningen, at der egentlig mangler en slags procedure for det, der ville blive resultatet. Det kunne man jo ikke kende dengang.

Men under alle omstændigheder er bolden via den beretning, der her er afgivet, spillet tilbage til folketinget, sådan som nogle ordførere også har været inde på, idet der direkte på side 324 står, at det må overlades til folketinget at vurdere betydningen af, dels at hr. Svend Auken ikke reagerede tidligere, dels at fru Grethe Fenger Møller ikke sørgede for, at uklarheden i cirkulæret blev rettet.

Hr. Maisteds forslag er jo ikke begrundet, og en rigsretsanklage kræver faktisk temmelig klare begrundelser. Det er jo et helt ekstraordinært apparat at gribe til.

Jeg synes, den rigtige procedure må være, at folketingets udvalg for forretningsordenen nu arbejder videre med sagen og naturligvis også inddrager hr. Maisteds forslag, når det henvises til udvalget for forretningsordenen.

Jeg synes, det vil være naturligt, at man afslutter dette arbejde enten med en beretning eller en betænkning, sådan at man på en eller anden måde får en slags afslutning på denne sag.

Lenger (VS):

Med beretningen fra kommissionsdomstolen er en varm kartoffel blevet kastet tilbage til folketinget. Det var også at forvente. Hvad skulle kommissionsdomstolen egentlig gøre uden at bevæge sig ind i et yderst betænkeligt forsøg på at placere et ansvar, som det ikke tilkommer den at placere, og uden at gå ind i folketingets rolle som den, man kunne kalde for en anklagemyndighed i rigsretssager?

Efter vores opfattelse har det været spild af tid at oversende sagen til kommissionsdomstolen. Det har hele tiden været folketingets pligt at vurdere, om der skal rejses rigsretstiltale eller ej, men den pligt veg et flertal uden om, da det besluttede at nedsætte kommissionsdomstolen, vel vidende, at grundlaget for vurderingen rent ud sagt ikke kunne ændres. Vi mener ikke, at der er kommet noget som helst nyt for dagen med den beretning, som nu foreligger fra kommissionsdomstolen.

En ting har folketingets flertal dog opnået, og det er at holde sagen gående endnu et år, selv om det allerede for et år siden måtte stå klart for enhver, at den ikke kunne bære en rigsretssag. Den gevinst skal man ikke kimse ad. Det er klart, at det vil genere enhver politiker at have sådan en sag kørende, og det er klart, at det vil genere så meget desto mere, jo længere den trækkes i langdrag. Når dertil kommer, at der er tale om en person, som af mange opfattes som socialdemokratiets kronprins og eventuelt kommende statsminister, er der en næsten sikker gevinst at opnå uanset det konkrete udfald af sagen. Uanset hvad den ender med, vil der altid stå et indtryk tilbage af, at et eller andet muligt er der nu nok ved hr. Svend Auken. Vi synes, det er usmageligt at anvende den slags metoder over for politiske modstandere.

Hr. Dohrmann og hr. Maisted kan vi måske bære over med, for det er tilsyneladende hele deres menneskesyn, at i ethvert menneske gemmer der sig en forbyrder, men vi kan ikke rigtig se bort fra, at der faktisk